

taſe af Folketingets nuværende højtærede Formand, ſom findes i Rigsdagstidende for 1881—82, Tillæg B., Sp. 41. Der var Tale om Kaſation af et Valg i Aarhus, og det ærede Medlem udtalte da ſom Mindretal i Udvalget, „at der ved det omhandlede Valg er ſket den væſentlige Formfejl, at der er givet en Friſt af 10 Minutter til Afſtemningens Afſlutning, men der er ikke her ſom ved tidligere Valg tilvejebragt nogen Sandſynlighed for, at denne Fejl har haft Indflydſe paa Valgets Udfald, og da dette maatte kunne oplyſes, hvis det havde været Tilfældet, kan Fejlen i Henhold til Tingets tidligere Afgørelſer maatte paadrage Anſvar for Valgbestyrrelsens Formand, men formentlig ikke berøve Flertallet af de nævnte Vælgere den dem tilkommende Ret til at faa deres Kandidats Valgbrev godkendt“. I den ſamme Betænkning udtaler Højesteretsaſſeſſor Rimeſtad om Tingets Praksis over for foreliggende Formfejl, at „det i alt ſald er viſt, at Tinget beſtandig har ladet den Betydning, der kunde tillægges dette“, — det vil ſige, at en Tidſkrift udtrykkelig gives — „være afhængig af, hvilken Indflydſe det i det enkelte Tilfælde kunde antages at have haft paa Stemmetallet, og kun har forkaſtet et Valg af denne Grund, naar det ikke kunde oplyſes, at Friſten havde været uden Betydning“. Ser man dernæſt hen til en Udtaleſe af Valgbrevsudvalget, ſom findes i Folketingstidenden fra 1884—85, Tillæg B., Sp. 561, et Udvalg, hvoraf blandt andet Tingets nuværende højtærede Formand, de Herrer Overretsprokurator Alberti og Reddaktør Hrup vare Medlemmer, ſiges det der, at naar „Valglovens Forſkrifter ere blevne tilſidesatte, vil Dommen over Valget komme til at afhænge af, i hvilken Omfang den urigtige Fremgangsmaade kan antages at have øvet Indflydſe paa dets Udfald“. Det forekommer mig herefter, at Mindretallet har været i ſin gode Ret til at paaberaabe ſig, at Folketingets Praksis, hvor der er Spørgsmaal om foreliggende Formfejl, har været den, i væſentlig Grad at lade Fejlens Indflydſe paa Valgets Gyldighed afgøre af, hvilken Indflydſe Fejlen maatte antages at have øvet paa Valgets Udfald. I øvrigt ſkal jeg med Henſyn til denne Friſt, om hvilken der jo nu efterhaanden ſynes at have arbejdet ſig en Praksis fast her i Folketinget, tillade mig at gøre opmærksom paa en Omſtændighed, ſom ingenlunde forekommer mig at være ſganſke uden Interesſe. Saa vidt jeg ved — det gaar jo mig, ſom det gaar den ærede Ordfører for Flertallet — har man ikke tidligere kendt til Spørgsmaalet om, at en ſaadan Friſt for

Afſtemningens Tilendebringelse ſkulde kunne have nogen Betydning for Valgets Udfald; man har, ſaa vidt jeg erindrer, i 1873, den Gang da Spørgsmaalet om Friſten første Gang ſynes at være fremkommet, kunnet oplyſe, at det mangſoldige Gange var ſket, navnlig i den ſamme Valgkreds, nemlig Aalborg Amts 2den Valgkreds, Aalborg, hvor der i 1873 var Spørgsmaal om Kaſation af det der, ſaa vidt jeg erindrer, den 14de November ſtedfundne Valg. Der var der brugt denne Fremgangsmaade, at der af Valgbestyrrelsens Formand blev givet en Friſt paa et Kvarter eller ſaa, idet der fra Tribunen blev ſagt: Hvis ingen melder ſig inden et Kvarter, ſlutter jeg. Det findes ſrevet i Udſkrifter af Valgprotokollen, er blevet indſendt til Folketinget og Folketinget har intet haft at indvende imod denne Fremgangsmaade, hverken her eller andre Steder. Hvis man vil undersøge, hvad man oprindeligt har ment om dette Spørgsmaal, da man gav Valgloven af 1849, kan jeg ikke nægte, at det under mig noget at finde, at man den Gang har haft en ganſke anden Opfattelse af dette Punkt. Jeg maa maatte med den højtærede Formands Tilladſe ganſke kort referere et Par enkelte Udtalelſer i ſaa Henſeende; de findes i Beretningen om Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag for 1849 Spalte 3445. Det var da Tſcherning, ſom den Gang, der var Tale om den Paragraf, hvorom der nu er Spørgsmaal, § 42 — den Gang Udvalgets § 34 — erklærede, at han vilde ſtille et Endringsforſlag til denne Paragraf, ſaaledes ſom Udvalget havde foreſlaaet den. Han ſiger nemlig: „Naar det deri hedder, at naar ingen mere begærer at deltage i Valget, ſtemmer Valgbestyrrelsen. Dette tror jeg ikke at være tilſtrækkeligt; der maa ſaſtaettes en Maade, hvorpaa det ſynligt kan komme til Valgbestyrrelsens Erſendſe, at ingen flere begære at deltage i Valgene, thi ellers, naar man bliver ſtaende ved en ſaadan Beſtemmelse ſom den, der indeholdes i den nævnte Sætning, vil man føre Handlingen ud i det uendelige; idet Øjeblik nemlig, Handlingen ſkal erklæres for ſluttet, kan der mælde ſig en, ſom ſiger, at han endnu vil vælg. Det er derfor nødvendigt, at der indtræder en Erklæring om, at om ſaa og ſaa lang Tid er Valghandlingen ſluttet. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører vil forbeholde Udvalget en ſaadan Redaktionsforandring, hvis ikke maa jeg tillade mig at forbeholde mig et Endringsforſlag i ſaa Henſeende“. Tſcherning har alſaa den Gang betragtet det ſom en ren Redaktionsforandring, ſom ſkulde ſtilles til den Afſtatteſe, Udvalget havde foreſlaaet.